

højt her, — saaledes baade middelbart og umiddelbart skyldes ham.

En Værdsættelse af Professor Howitz's Betydning som Videnskabsmand og Speciallæge, skal vi ikke her komme ind paa. Det er sikkert almindelig bekendt, at han var den første, der her i Landet søgte Midler til at bekæmpe Barselseberen, der den Gang krævede Ofre i hundredevis paa Fødselsstiftelsen, at det var ham, der gjorde de første Operationer for Underlivssvulster, først Æggestoksvulster og senere de ondartede Svulster i Underlivet. Ligeledes var det ham, der udviklede Behandlingen baade den konservative og den operative af de mange Sygdomme, som udgaar fra de kvindelige Organer og hvoraf mange skyldes Fødsel og Barselseng.

Her skal blot fremhæves, hvad Professor Howitz som Læge og Menneske har været for sine Patienter og sine Sygeplejersker.

Prof. Howitz har i sin Tid udgivet en populær Bog om Kvindehygiejne, der den Gang vakte megen Opsigt og gjorde stor Nytte paa dette Omraade, der paa den Tid var ret forsømt. Den Betydning, han væsentligt har haft for os Kvinder, ligger dog i det, han udrettede paa det praktiske Omraade som Læge og Operatør.

Han var Læge i Ordets bedste Betydning. Han forbandt med det Fond af theoretisk og praktisk Dygtighed, han sad inde med, Evnen til at indgyde sine Patienter Tillid og Tryghed. Det beroede paa, at han kunde optræde som den, der var i Besiddelse af den store Viden og Erfaring paa sit Omraade, men ogsaa paa, at Patienten hurtig følte, at det ikke alene var Lægen, der forretningsmæssigt behandlede hende, men at hun i ham ogsaa fandt Mennesket, der forstod hendes Lidelser, der følte med hende, der ønskede

at hjælpe hende ogsaa med anden Hjælp end Operation og Medikamenter, med Trøst og Opmuntning, man kan sige med sit Ven-skab. Utallige er de Kvinder, der fra den første Gang, de henvendte sig til Professor Howitz, har funden netop en Ven i ham, og det en Ven, som forblev dem trofast hele Livet igennem og til hvem de aldrig forgæves henvende sig om Raad, hvad enten det gjaldt Sygdomme eller andre Forhold, som de kunde staa raadvillede overfor i Livet.

Han var ens mod alle: fattige og rige, han talte til dem paa samme Maade, var lige omhyggelig for alle sine Patienter, hvad Samfundsklasse de end tilhørte. Ude i Livet fortaltes der mange Historier om, at han var streng og kunde sige Ting, der var baade vittige og bidende, og at dette netop ofte gik ud over Kvinderne. Ja! alt det har de, der stod ham nær og arbejdede under ham, og-saa ofte hørt, man de saa ogsaa, at alt det kun var Overfladen af hans Væsen. Var Forholdene alvorlige og der trængtes til Hjælp, kom hans gode Hjerter først rigtig for Dagen og hans store Medlidenhed med den, der led. Uden Hensyn til sin egen Person, ofrede han al sin Tid, alle sine Tanker og Evner, og hvor det tiltrængtes bragte han tillige store pekuniære Ofre for sine Patienter.

Af sine Sygeplejersker og det øvrige Personale paa hans Afdelinger, var Prof. Howitz elsket som ingen anden Overlæge. Han var en Ven, til hvem de kunde henvende sig om Raad og Hjælp i mange forskellige Forhold i Livet. Alligevel var der aldrig nogen, der glemte den Respekt, de skyldte ham; han havde en mærkelig Evne til at være Ven og Overordnet, en mærkelig Evne til at faa Personalet paa sine Afdelinger til at interessere sig for Patienterne,

lægge deres Kræfter i for dem, være gode mod dem. Det var det gode Eksempel fra oven, der her virkede. Det var fordi alle vidste, at det der glædede ham mest var, at hans Patienter havde det godt.

Et smukt Udslag har hans store Interesse for Kvinden faaet i det Fødehjem, han lod bygge paa Hovitzvej, og som han særlig tænkte sig som et Hjem for den fattige fødende Kvinde. Han havde i sin store Virksomhed blandt Kvinder haft rig Lejlighed til at se, hvor mange af deres Lidelser, der var opstaaet ved Fødsel og Barselseng under daarlige Forhold, hvor den fornødne Pleje ikke kunde skaffes. Det var derfor hans store Glæde at se dette Hjem bøde noget paa en Del af denne Elendighed. Hvor var han ikke glad over hvert et Bidrag, han modtog til Fødehjemmets Opførelse. Det var mange og store Bidrag, han fik, da et stort Antal af de Kvinder, der skyldte ham deres Helbredelse, benyttede Lejligheden til at vise ham deres Taknemlighed for alt, hvad han havde været for dem.

I Professor Howitz's sidste Leveaar, da han havde trukket sig tilbage fra sin store Virksomhed, ofrede han meget af sin Tid paa Fødehjemmet, hvor han holdt af at besøge Patienterne, tale med dem og opmuntre dem. Baade for Patienter og Plejersker var Glæden stor, naar Professoren kom. Det første Barn, der blev født paa Fødehjemmet, var en Dreng, som blev opkaldt efter ham og kom til at hedde Frantz.

Her som i hele sit Liv har Professor Howitz arbejdet og bragt store Ofre for Kvinderne, og derfor er det naturligt og rimeligt, at Kvinderne mindes ham med Tak, som deres store opofrende Velgører.

Som en Mand af den gamle Skole havde Professor Howitz vanskeligt ved at indrømme Be-